

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/363/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214335
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712214335.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o. so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin zo dňa 19. júna 2013 č. k. 15C/203/2012-71, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že nevyhnutným predpokladom, aby žalobca mohol byť v konaní pred súdom úspešný je potrebné, aby jeho nárok bol predbežne prerokovaný podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákona č. 514/2003 Z. z.") a predbežné prerokovanie nároku predstavuje aj podmienku konania o nároku na náhradu škody podľa predmetného zákona v konaní pred súdom. Súd sa pokúsil tento nedostatok podmienky odstrániť výzvami adresovanými žalobcovi. Na základe výziev súdu doložil žalobca do konania len nejaký zoznam návrhov, ktoré mali byť podané na predbežné prerokovanie nároku žalovanému, aj keď tento bol opatrený odtlačkom podacej pečiatky žalovaného. Z uvedeného podľa súdu nie je možné vyvodiť záver, že každá jednotlivá vec uvedená v zozname bola skutočne žalovanému na predbežné prerokovanie nároku predložená. Podateľňa totiž opatří odtlačkom pečiatky každé podanie, ktoré bolo na príslušnom orgáne urobené, teda napr. aj nejaký zoznam. Zároveň súd poukázal aj na tú skutočnosť, že pokiaľ žalobca uviedol, že je pripravený poskytnúť žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v konkrétnej veci v elektronickej forme, doposiaľ tak neurobil. Ide o sporové konanie, kde dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, a to platí aj vo vzťahu k splneniu osobitnej podmienky konania spočívajúcej v predbežnom prerokovaní nároku s Ministerstvom spravodlivosti SR. Vyplýva to aj z vyjadrenia žalovaného, ktorý vo svojom podaní uviedol, že dôkazné bremeno preukázania predbežného prerokovania nároku je na strane žalobcu, nemôže zaťažovať žalovaného, ktorý nemôže teda jednoznačne potvrdiť, že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie.

Vzhľadom na to nebolo podľa súdu možné nedostatok podmienky konania spočívajúci v tom, že žalobca súdu nepreukázal predbežné prerokovanie jeho nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. odstrániť. Z toho dôvodu postupoval podľa § 104 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., nakoľko žalobca zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, a preto by mal nahradiť žalovanému trovy konania. Žalovaný si trovy konania neuplatnil, preto mu ich náhradu nepriznal.

Proti uzneseniu okresného súdu v zákonom stanovenej lehote doručil odvolanie žalobca. Poukázal na to, že žiadosť o predbežné prerokovanie bola podaná a súd tak skutočnosť, na ktorej založil svoje rozhodnutie nemal preukázanú, zistenú, ale len o nej pochyboval. Zdôraznil, že v tejto veci rozhodol vylúčený sudca. Zároveň poukázal, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. V tejto súvislosti upozornil i na právny názor vyslovený Krajským súdom v Trnave, najskôr v rozhodnutí sp. zn. 11NcC/46/2012 zo dňa 17. 10. 2012, kde v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda a prikázal vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Uviedol, že došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti konania, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Nebol oboznámený s obsahom dôkazom a prednesom, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal žalobca, aby odvolací súd zrušil rozsudok (správne malo byť uvedené uznesenie) Okresného súdu Martin zo dňa 20. 06. 2013 sp. zn. 15C/203/2012 a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Žalobca sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Okresný súd uznesením zo dňa 18. 12. 2012 č. k. 15C/203/2012-24 podanie žalobcu zo dňa 21. 09. 2012, ktoré mu bolo doručené dňa 27. 09. 2012, odmietol.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd uznesením zo dňa 28. 02. 2013 č. k. 8Co/49/2013-60 zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Bol zhodne s odvolateľom - žalobcom toho názoru, že pokiaľ žalobca v podanej žalobe ako dôkaz toho, že požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, označil spis Ministerstva spravodlivosti SR, nemohol prvostupňový súd jeho podanie odmietnuť argumentujúc tým, že na výzvu súdu nepredložil označený dôkaz, o to viac, že žalovaný doposiaľ takúto skutočnosť, t. j. neprerokovanie nároku žalobcu o náhradu škody nenamietal. Za daného stavu bude vecou ďalšieho konania, aby okresný súd dôkaz označený žalobcom vykonal.

Okresný súd následne listom zo dňa 25. 04. 2013 vyzval žalovaného na oznámenie či a kedy bola žalobcom podaná písomná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku v zmysle ust. § 15a a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. v tejto konkrétnej veci, s totožnou výškou škody a ohľadne totožného dlžníka, pod akou spisovou značkou sa konanie u neho vedie, či už bol nárok žalobcu predbežne prerokovaný, prípadne či sa o ňom rozhoduje. Zároveň súd žiadal o zaslanie kópie žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie, nakoľko nebola súčasťou žaloby žalobcu zo dňa 21. 09. 2012.

Žalovaný v liste zo 17. 05. 2013 potvrdil, že mu bolo v rozmedzí od 23. 04. 2012 do 25. 09. 2012 doručených viac ako 43.000 žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Uviedol tiež, že nevedol osobitný spis pre každú podanú žiadosť, ale nakoľko tieto žiadosti boli doručené so sprievodnými listami zo dňa 23. 04. 2012, 27. 04. 2012, 30. 04. 2012, 25. 05. 2012, 30. 05. 2012, 25. 09. 2012 (k dátumu 25. 09. 2012 mu boli doručené dva sprievodné listy so žiadosťami) riešil osobitne jednotným postupom objem žiadostí doručených spoločne k tomu istému dňu. Na základe tohto kritéria bolo vytvorených 8 spisov, predmetom ktorých boli žiadosti uvedené v ôsmich sprievodných listoch, ktoré boli MS SR doručené k vyššie uvedeným dňom. Vzhľadom na uvedené nie je možné predložiť súdu kópiu konkrétnej žiadosti o predbežné prerokovanie. Dodal, že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku lebo napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti, bola mu zo strany žalobcu doručená všeobecná odpoveď.

V tejto nepreukázal ním požadované skutočnosti a nedoplnil žiadané informácie. Uvedeným konaním žalobcu bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený a žalovaný nepovažoval preto nárok žalobcu za predbežné prerokovaný.

Z obsahu spisu okresného súdu tiež vyplýva, že podaním označeným ako „Sprievodný list k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody“ žalobca podáva žiadosti o predbežné prerokovanie nároku náhradu škody zo dňa 21. 09. 2012, pričom škoda poškodenému vznikla postupom príslušného okresného súdu v exekučných veciach uvedených v prílohách tohto sprievodného listu. Každá jednotlivá žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozostáva zo šiestich strán a jej prílohou je plnomocenstvo. Z výňatku zo zoznamu vyplýva, že je v ňom pod označením č. 5393 uvedené nasledovné: ISTINA RS 609100060Norbert Lach 30.07.1972, EX 15074/2010 Okresný súd Martin. List spolu s prílohou bol doručený žalovanému osobne dňa 25. 09. 2012.

O nárokoch na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom rozhoduje súd. Poškodený sa však môže domáhať súdnej ochrany až potom, čo písomne požiadal príslušný orgán o predbežné prerokovanie žiadosti o odškodnenie, a tento orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ktoré vychádza z ust. § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. a oboznámiac sa s obsahom spisu je podľa odvolacieho súdu pre prejednanie tohto nároku potrebné vopred preukázať zo strany poškodeného, v danom prípade žalobcu, podanie písomnej žiadosti adresovanej príslušnému orgánu. V tomto smere mal hodnoverne preukázané, že žalobca dňa 25. 09. 2012 písomne požiadal príslušný orgán žalovaného o predbežné prerokovanie nároku. Doručenie žiadostí potvrdil aj žalovaný a to v podaní zo dňa 17. 05. 2013 a napokon to vyplýva aj z podacej pečiatky žalovaného na sprievodnom liste. Pokiaľ okresný súd poukazoval na nepreukázanie podania žiadosti s konkrétnym obsahom odvolací súd na túto skutočnosť neprihliadol v prvom rade aj preto, že ani samotný žalovaný túto nevedel preukázať. Okrem toho žalovaný tvrdil, že žalobca mu neposkytol súčinnosť lebo žiadosť nemala požadované náležitosti. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na to, že aj v prípade neodstránenia nedostatkov žiadosti, by v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 vety za bodkočiarkou zákona č. 514/2003 Z. z. nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Aj preto obsah žiadosti nebol rozhodujúci.

K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu žalobcu, že rozhodol vylúčený sudca poukazuje na to, že tento dôvod je rovnaký ako v jeho prvom odvolaní proti uzneseniu okresného súdu a k tomuto odvolací súd zaujal právny záver (viď uznesenie zo dňa 28. 02. 2013 č. k. 8Co/49/2013-60). Z toho dôvodu sa k nemu opätovne nevyjadruje.

Za daného stavu odvolací súd uznesenie okresného súdu pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude konať o uplatnenom nároku žalobcu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.